

Dank voor de mooie woorden, ze worden op prijs gesteld

Afscheidsworden bij het stoppen als campagneleider voor het CDA Zuid-Holland.

CDA ZH ALV najaar 2010

Beste mensen, toen ik eenmaal wist dat ik vandaag dan toch echt afscheid zou nemen, heb ik tevoren wel bedongen dat ik tenminste vijf minuten wat terug mocht zeggen. Een minuut voor elk jaar. Daarop heeft de organisatie mij gezegd dat er niet op de tijd zal worden gelet, dus daar ga ik met mate misbruik van maken.

Ik start met de dankwoorden. Campagnevoeren in Zuid-Holland is een teamsport met twee soorten wedstrijden. Je hebt de campagnes waarin je als provinciaal campagneteam vooral ondersteunend bezig bent, zoals de verkiezingen voor het Europees Parlement, de landelijke verkiezingen, de waterschapsverkiezingen, maar ook de raads- en herindelingsverkiezingen en je hebt de campagne waarin je zelf leidend bent, zoals nu de provinciale verkiezingen. Voor die laatste geldt dat je met een heel breed team werkt en dat de kunst is om het vooral ook breed te houden, zodat je als een soort sneeuwschuiver door het gebied gaat. Voor de andere verkiezingen werk je ook met ontzettend veel mensen samen, maar komt het toch neer op een kleiner team van getrouwen, zeker naar mate je dichterbij de verkiezingsdatum toegaat. Ik dank in ieder geval het bestuur voor de samenwerking met zowel het oude als het huidige bestuur en noem als voorbeeld Elly v.d. Bosch bij het vorige bestuur en Johan Burger in het huidige. Ik heb altijd een haat – liefde relatie gehouden met het partijbureau, maar het is toch steeds meer liefde geworden, mede door de samenwerking met een oude rot als Marjolijn Knol en een nieuwe kracht als Herman de Vries. Ik dank de lijsttrekkers, al waren het er in het geval van de Europese verkiezingen wat veel, en noem uiteraard Asje en Liesbeth. Ik dank de mensen in de regio's. Eén van de dingen waar ik een verschil in heb kunnen maken is in het mobiliseren van een aantal regio's en dat blijft cruciaal voor een ingewikkelde provincie als ZH. Ik dank enthousiaste regiovertegenwoordigers als Ilse van de Heul en ik dank een coördinator als Arie Slob. Over het campagneteam zelf valt veel te zeggen, maar hier houd ik het bij het noemen van talenten als Dick van der Poort en Michel Rogier. Nieuwe talenten dienen zich steeds weer aan. Hier in Bodegraven-Reeuwijk in de persoon van Arjan de Knikker en mijn opvolger reken ik daar ook toe. Eén persoon haal ik er specifiek uit. De 'Peters' zijn nu geen duo meer, al blijven ze samenwerken. De campagnes van de afgelopen jaren zijn in grote mate het resultaat van de samenwerking tussen Peter Viallé en mijzelf, waarvoor alle dank.

Eén van de activiteiten die ik al samen met Peter deed was hier, in het Evertshuis in Bodegraven. Het was één van de spannendste campagnebijeenkomsten die ik ooit heb gedaan, met alles er op en er aan. Dat was voor de Provinciale Statenverkiezingen .. van 2003. En inderdaad, toen was ik nog geen campagneleider, alleen maar adviseur voor het team zoals dat toen onder leiding stond van mijn voorganger Edward de Lanoy. Het paste bij mijn manier van werken dat ik dat zo deed. In de oppositietijd heb ik er bewust voor gekozen om niet de standaard bestuurlijk banen te nemen maar vooral voor de meer projectmatige klussen te gaan. Het leek mij de toekomst, ook voor de partij. Toen we weer aan de macht kwamen, merkte ik dat lang niet iedereen mij goed konden plaatsen – 'wat doet die Noordhoek eigenlijk?' Goede vraag, maar het komt er hoe dan ook op neer dat ik vele uren analyserend, enthousiasmerend en organiserend voor de club bezig was. Zoals hier in

Bodegraven. Dat veranderde toen ik door Asje in het voorjaar van 2006 werd gevraagd om campagneleider te worden. Ik heb wel gearzeld om campagneleider te worden, want ik voelde wel dat ik vrijheid zou inleveren, maar besloot om het toch te doen want in mijn betrokkenheid en manier van werken zou niet zoveel veranderen. Dacht ik. Ik moet zeggen dat ik me heb vergist in het aantal uren dat het inhield en dat is dan ook de reden dat ik nu uiteindelijk ben gestopt. Maar ik heb me ook vergist in wat het voor mij betekende in de relatie met de partij, waarbij de partij denk ik toch echt meer veranderde dan ik zelf. Opeens was het helder wat ik deed. Er stond een etiket op mijn voorhoofd met 'campagneleider' daarop en nu paste het opeens allemaal. Tsja. Ik zal er niet om liegen; het was wel gemakkelijk.

Half oktober, zo'n 2 weken nadat ik mijn functie officieel had neergelegd, had ik opeens zo'n moment van dat 'hé, ik ben etiketloos'. Ik voelde de vrijheid weer om gewoon mijn eigen ding op eigen kracht te doen en dat voelde goed. Take it or leave it, zo zit ik in elkaar. Ik wil dat mensen me nemen zoals ik ben en niet om wat er op het etiket staat. En, zo dacht ik er bij, in deze tijd, waarin we weliswaar niet in de oppositie zitten, maar een vergelijkbare opdracht hebben om te herbronnen, zou het zo goed zijn als we wat meer in termen van mensen en wat minder in etiketten zouden denken. En op het moment dat ik dat bedacht, bedacht ik ook dat dit het is wat ik jullie bij mijn afscheid wil meegeven. Voel de vrijheid om op eigen kracht en niet omdat het van je rol moet voor deze partij op te komen. Het is de tragiek van elke politieke partij dat er veel minder interessante functies beschikbaar zijn dan er goede mensen zijn. Draai het dus om: doe de interessante dingen en zie maar of er dan ook nog interessante functies zijn.

En pas op, voor je het weet begint dat te werken. Nog geen 2 dagen nadat ik dat had bedacht, kreeg ik een telefoontje van mijn opvolger dat hij zich alsnog terugtrok. Tsja. Maar met wat snelle acties is dat alsnog goed gekomen met de benoeming van Relus.

Mensen, ik ga niet terugkijken op alle voorgaande campagnes, hoe spannend ze ook waren. Liever kijk ik vooruit. In mijn ogen worden toekomstige campagnes gekenmerkt door een goed verhaal, gebracht door iemand die oprecht en betrokken is. Dat verhaal wordt modern gebracht, in een spannend vorm. Tegelijk is het wel een verhaal dat ergens over gaat en een positieve uitkomst kent. En weet u, ik ga u daar nu een filmpje van laten zien dat als een soort metafoor daarvoor kan gelden. Het gaat over iets heel spannend. Het gaat over statistiek.

<http://www.youtube.com/watch?v=jbkSRLYSojo>

Officieel ben ik al sinds 1 oktober geen campagneleider meer, maar los van het korte intermezzo waarbij ik na het terugtreden van Simon Geleijnse weer even moest waarnemen, sta ik hier voor jullie in slechts één formele capaciteit, die van voorzitter van de regio Rijn en Gouwe. Onze voorzitter, Tony de Bos, heeft in ieder geval één kwaliteit die bij een goede voorzitter hoort en dat is de kunst van het delegeren.